

то ще ви открия, но подъ едно условие: че нѣма никому да го кажете.

Азъ му подадохъ ржка мълчешката.

— Ето, рече той, въ що се състои тая работа. Вие знаете мѣстото ни въ вториятъ коушъ, гдѣто лѣжимъ азъ и други нѣкои гърци. Ние сме отковали дѣската тъкмо подъ постелките ни, а отъ долу, знаете, има до земята праздно пространство: аршинъ и половина. И тъй, ние нощъ се спуснахме долу, и прокопахме стѣната къмъ дворѣтъ, та сме хванали сега да копаемъ подземенъ лагжмъ подъ самия дворѣ. Ние сме насочили каналѣтъ къмъ насрѣщния зидъ отъ дворѣтъ, и канимъ да излѣземъ на-въздухъ въ градината на Фазлъ папювий конакъ, който е издигнатъ възъ зидѣтъ на дворѣтъ ни. Ммаме, слава Богу, подъ коушѣтъ ни, доста просторъ, за да туряме ископаната земя. съчевата ни сж добри, и работата ни напредва сполучливо. Само отъ издайничество се страхуваме,“ — и тукъ лукавий Франгиско въздъхна дълбоко и, кѣто отъ неволя, си заклати главата.

Азъ неможихъ тутакси да освѣтя примката на подлиятъ гъркъ и стѣлихъ въ нея съ цѣлъ кракъ. Благодарихъ му, за дѣто ми открилъ тая работа, увѣрихъ го зарадъ вѣрността си, и приятелството си, та го поканихъ: и азъ да се трудя при копането.

— Ахъ, рече той, то не е нужно; ние сме седемъ души, и азъ нѣмамъ друго на-сърдце, освѣнъ да ви направя добро.

На-подирѣ Франгиско дождаше всеки-денъ при мене и ми съобщаваше, какво-да-е, за работата. Веднажъ ми казваше, че напълни на вехтъ нѣкакъвъ зидъ подъ земята, и че много се намжчили, догдѣ да го прокопаятъ; — другъ-пжтъ пъкъ: че промокрената отъ дъждоветѣ прѣстъ се разсипала, и имъ пресѣкла пжтъ, — и други таквизъ притчи. А по-нѣкогажъ дожаж-